

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

- 13758** *Reial decret 1041/2013, de 27 de desembre, pel qual es modifica el Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, i s'introdueixen altres disposicions en relació amb els impostos especials de fabricació i l'impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica.*

I

La Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica, té com un dels objectius harmonitzar el nostre sistema fiscal amb un ús més eficient i respectuós amb el medi ambient i la sostenibilitat, i adoptar, entre altres mesures, la creació d'un impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica i la modificació del tractament fiscal de diferents productes energètics que conté la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

D'altra banda, la Llei 16/2013, de 29 d'octubre, per la qual s'estableixen determinades mesures en matèria de fiscalitat mediambiental i s'adopten altres mesures tributàries i financeres, també ha introduït recentment modificacions en l'esmentada Llei 38/1992, que afecten la fiscalitat dels hidrocarburs, l'impost sobre l'electricitat, així com l'impost especial sobre determinats mitjans de transport.

Tot això fa necessari desplegar i adaptar el Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, de conformitat amb els canvis legislatius introduïts per la normativa esmentada, de conformitat amb el que s'exposa a continuació.

II

L'article 28 de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica, va modificar la Llei 38/1992 i hi va introduir la regulació d'un tipus positiu al gas natural destinat a usos diferents als de carburant, la supressió de determinades exempcions i la configuració com a subjecte passiu, en qualitat de substitut del contribuent, dels comercialitzadors de gas natural que efectuïn els subministraments d'aquest producte en el marc d'un contracte de subministrament a títol oneros. Així mateix, amb la finalitat de mantenir la competitivitat del sector industrial, la Llei esmentada va establir un tipus reduït per al gas natural destinat a usos amb finalitats professionals sempre que no s'utilitzés en processos de generació i cogeneració elèctrica.

En virtut d'aquest precepte, es modifica el Reglament dels impostos especials a l'objecte d'adequar determinats articles a la nova regulació de tipus impositius reduïts que s'ha establert en relació amb els diferents usos del gas natural, en especial, amb els subministraments de gas natural efectuats a centrals de cogeneració d'electricitat i energia tèrmica útil, cosa que a més suposa l'establiment de determinades obligacions tant per als subjectes passius com per als consumidors finals, que s'introdueixen en aquest Reial decret. Addicionalment, a la disposició transitòria primera, es regula una regularització provisional que han d'efectuar els subministradors de gas natural, en relació amb els subministraments efectuats a les centrals esmentades.

Paral·lelament, s'introdueixen un nou article 141 i una disposició transitòria segona a l'esmentat Reglament a l'objecte d'adoptar el mateix mecanisme que l'establert per al gas natural destinat a usos professionals en matèria de l'impost especial sobre el carbó.

D'altra banda, la recent introducció de tipus impositius aplicables als biocarburants i biocombustibles de quantia idèntica als que suporta el carburant o combustible fòssil amb el qual es mesclen, exigeix modificar determinats articles del Reglament dels impostos especials, a més de suprimir la regulació del dipòsit fiscal logístic, tot això amb l'objecte

d'ajustar la normativa reglamentària a la nova fiscalitat dels biocarburants i biocombustibles.

Aquest Reial decret, a més, incorpora altres modificacions d'importància diversa amb el propòsit de simplificar o flexibilitzar determinades disposicions del Reglament dels impostos especials i, així, facilitar-ne l'aplicació. Entre altres, cal destacar les modificacions introduïdes en relació amb les garanties que han de presentar els obligats tributaris, es fixen els imports d'aquestes garanties de manera més harmonitzada i en correlació amb situacions que poden ser considerades similars, o bé pels nivells d'exigència als operadors, o bé pels tipus d'establiments; en els subministraments de carburant en el marc de les relacions internacionals, s'elimina la necessitat que el beneficiari sigui titular del compte corrent en el qual s'ingressa la devolució; se suprimeix l'obligació formal de la consignació de la quantia de les quotes repercutides amb aplicació del tipus autonòmic en l'impost sobre hidrocarburs; s'elimina l'obligació d'utilitzar un document administratiu electrònic per emparar la circulació de productes de tarifa 2a de l'impost sobre hidrocarburs que no s'utilitzen com a combustible o carburant; es facilita l'operativa en el procediment de vendes a distància; es permet comunicar la indisponibilitat del sistema informàtic recurrent a sistemes automàtics i auditable d'aquesta indisponibilitat; s'estableixen determinades particularitats en relació amb els canvis de destinació en la circulació interna emparada en el sistema informàtic EMCS; se suprimeix l'obligació d'utilitzar el codi assignat pel centre gestor a les labors del tabac, perquè no resulta eficaç imposar codis que alterin l'operativa habitual dels establiments i es regulen els requisits per aplicar l'exempció parcial en l'impost sobre l'electricitat per als supòsits que regula l'apartat 3 de l'article 64 cinquè de la Llei.

També, es considera oportú clarificar determinades obligacions de comptabilització i, així, es precisa l'obligació de registre de qualsevol circumstància que tingui incidència sobre els productes objecte d'impostos especials, tenint en compte que la comptabilitat reglamentària es configura com un dels elements bàsics en la gestió i el control d'aquests impostos i que, en conseqüència, ha de reflectir en tot cas la realitat dels productes en els establiments i els seus moviments; així mateix, es recullen determinats aspectes sobre l'administració de la comptabilitat mitjançant un sistema comptable en suport informàtic, sense perjudici que l'oficina gestora pugui autoritzar, a sol·licitud dels interessats, la utilització de llibres foliats portats de forma manual.

D'altra banda, en relació amb la gestió de determinades exempcions i devolucions de l'impost sobre hidrocarburs i per tal d'aconseguir més control dels avituallaments exempts a embarcacions, s'estableix l'obligació que els subministradors dels hidrocarburs presentin la informació relativa a cadascun dels subministraments efectuats durant el trimestre amb exempció de l'impost sobre hidrocarburs; a l'article 109, es preveu que en les devolucions per ús diferent al de carburant i combustible sigui l'oficina gestora corresponent a l'establiment on s'han utilitzat els productes, la que tramiti les sol·licituds i disposi si és procedent el pagament de les quotes a retornar.

A més, atesa la singularitat que comporta l'actuació de les cooperatives agroalimentàries davant els seus socis, actuant aquelles com a detallistes i aquests com a consumidors finals, es faculta l'oficina gestora perquè pugui autoritzar condicions particulars d'utilització dels mitjans de pagament entre aquestes cooperatives i els seus socis als efectes de l'aplicació del tipus impositiu reduït que recull l'epígraf 1.4 de l'article 50.1 de la Llei d'impostos especials.

Així mateix, s'aprofita per corregir determinades referències normatives i se suprimeixen en els casos en què eren innecessàries després de la desaparició del tipus impositiu zero aplicable als biocarburants i els biocombustibles o referint-les a les normes degudes quan, com a conseqüència de modificacions anteriors del text reglamentari o de la Llei, s'havia alterat la numeració de les normes a què al·ludien.

III

D'altra banda, el Reial decret 1715/2012, de 28 de desembre, pel qual es modifica el Reglament dels impostos especials, ha establert l'obligatorietat de la utilització del

document administratiu electrònic per a les circulacions de productes objecte dels impostos especials de fabricació amb origen i destinació l'àmbit territorial intern que circulin en règim suspensiu, amb aplicació d'una exempció o un tipus reduït. La data fixada perquè aquestes circulacions hagin d'estar emparades en un document administratiu electrònic és l'1 de juliol de 2013.

No obstant això, la càrrega administrativa que ha suposat per als obligats tributaris adequar els sistemes informàtics als nous models de gestió tributària aprovats al llarg de l'any 2013 ha reduït el termini temporal que els operadors econòmics han pogut dedicar a adaptar les seves aplicacions informàtiques de gestió i comptabilitat al nou document administratiu electrònic i, d'altra banda, el considerable nombre de circulacions que han de ser emparades per un procediment electrònic no suficientment provat aconsella posposar l'obligatorietat de l'ús d'aquest sistema informàtic de circulació en interès de garantir un funcionament satisfactori d'aquest sistema de circulació en el moment de la seva utilització obligatòria. Per això, mitjançant aquest Reial decret es modifica la disposició transitòria primera del Reial decret 1715/2012 per dotar els operadors d'una transició gradual al nou sistema i l'Administració tributària de la garantia d'un control efectiu de les circulacions.

En el mateix sentit, es modifica la disposició transitòria segona del Reial decret 1715/2012 per permetre als operadors transitar amb comoditat d'una comptabilitat en suport documental a uns registres de caràcter electrònic; així, s'amplia el termini fins al 31 de desembre de 2013 perquè és insuficient l'anteriorment fixat per a l'1 de juliol de 2013.

Adicionalment, la disposició final tercera de l'esmentada la Llei 15/2012 habilita el Govern perquè dicti les disposicions reglamentàries necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta. En virtut d'aquesta habilitació, s'introdueix una disposició addicional que recull l'obligació de subministrament d'informació que tingui incidència en l'impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica, per part de terceres persones.

IV

Finalment, juntament amb la modificació dels apartats 6 i 7 del Reglament dels impostos especials s'introdueix una disposició final que modifica el Reial decret 3485/2000, de 29 de desembre, sobre franquícies i exempcions en règim diplomàtic, consular i d'organismes internacionals, i de modificació del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre, per corregir les referències que aquests preceptes feien exclusivament a litres com a unitat de mesura dels carburants.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 27 de desembre de 2013,

DISPOSO:

Article 1. *Modificació del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol:

U. La lletra d) de l'apartat 2, la lletra c) de l'apartat 6 i l'apartat 7 de l'article 5, queden redactats de la manera següent:

«d) L'import del carburant adquirit s'ha de carregar en un compte corrent obert a qualsevol entitat de crèdit, indicada pel beneficiari.»

«c) Quantitat total de cada classe de carburant, expressada en litres o quilograms, adquirida mitjançant la utilització de la targeta, fins al màxim mensual autoritzat, i import total degut en el trimestre.

Les entitats emissores de targetes són responsables de la correspondència entre les dades contingudes en aquestes relacions i les que es dedueixen dels mitjans de pagament utilitzats.»

«7. L'oficina gestora ha d'acordar, si s'escau, la devolució de les quotes per l'impost sobre hidrocarburs corresponents a la quantitat de carburant adquirida, sense excedir el màxim autoritzat, i ordenar el pagament de l'import a retornar a l'entitat emissora de les targetes. Per a la determinació de la quota a retornar s'han d'aplicar els tipus impositius que han estat vigents durant el trimestre per a cadascun dels carburants; si hi ha hagut modificació dels tipus, s'ha d'aplicar el tipus mitjà ponderat pels dies de vigència de cadascun d'aquests. Si l'entitat emissora de les targetes és subjecte passiu de l'impost sobre hidrocarburs, l'oficina gestora, a petició de l'entitat, pot autoritzar que la devolució s'efectuï mitjançant la minoració de la quota corresponent al període impositiu en què s'acordi la devolució.

L'entitat emissora de les targetes ha d'abonar a cada beneficiari l'import de les quotes retornades, no més tard de la data en què li practiqui la primera liquidació, consignant expressament la quantitat corresponent a la devolució i el trimestre al qual correspon.»

Dos. L'apartat 9 de l'article 6 queda redactat de la manera següent:

«9. Quan les devolucions que preveuen els articles 7 a 10 i 109 a 112 d'aquest Reglament es refereixin a productes compresos en l'àmbit objectiu de l'impost sobre hidrocarburs compostos en part per un biocarburant al qual hagi estat aplicable l'exempció que preveu l'article 51.3 de la Llei, la devolució només afecta la quota efectivament suportada pel producte.

A aquests efectes, el contingut en biocarburant del producte es determina, quan no sigui possible fer-ho documentalment, a través del corresponent anàlisi química realitzada pels laboratoris de duanes i impostos especials, d'acord amb el procediment previst a la normativa reguladora. A aquests efectes, la realització dels enviaments que donin lloc a les devolucions previstes en els articles 8, 9, 10 i 110 s'ha de comunicar prèviament als serveis de l'Administració tributària.»

Tres. Els apartats 2 i 3 de l'article 15 queden redactats de la manera següent:

«2. Sempre que es posin de manifest diferències com a conseqüència de recomptes efectuats tant pel dipositar autoritzat com per l'Administració, s'ha de procedir a la regularització de la comptabilitat practicant l'assentament oportú.

3. Quan les diferències que excedeixin les admissibles resultin en recomptes efectuats per l'Administració, si la diferència és en més, se sanciona com una infracció tributària greu d'índole comptable i registral, llevat que hi sigui aplicable alguna sanció especial prevista expressament. Si la diferència és en menys, s'ha de practicar la liquidació corresponent i se sanciona com a infracció tributària greu.»

Quatre. Es modifica l'apartat 6 i s'afegeix un apartat 7 a l'article 18, que queden redactats de la manera següent:

«6. En relació amb els productes subjectes a tipus impositiu autonòmic en l'impost sobre hidrocarburs, la consignació del tipus autonòmic aplicat ha de constar expressament en tot cas en el document emès per part dels obligats a repercutir, fins i tot encara que els obligats tinguin autoritzades fórmules de simplificació d'acord amb el que disposen els apartats anteriors.

7. En els subministraments de gas natural efectuats en els termes de l'article 108 d'aquest Reglament, els subjectes passius que hagin repercutit l'import de les quotes meritades en funció d'un percentatge provisional comunicat pels titulars de centrals de cogeneració d'electricitat i energia tèrmica útil, han de regularitzar l'import de les quotes repercutides de conformitat amb el percentatge definitiu de destinació del gas natural, una vegada conegut, mitjançant el procediment que estableix aquest Reglament.»

Cinc. La lletra d) de l'apartat 2 de l'article 22 queda redactada de la manera següent:

«d) Quan es tracti de productes relacionats a la tarifa 2a de l'apartat 1 de l'article 50 de la Llei als quals s'apliqui l'exempció que preveu l'apartat 1 de l'article 51 de la Llei esmentada.»

Sis. S'afegeix l'apartat 5 a l'article 24, que queda redactat de la manera següent:

«5. En el cas d'enviaments de productes, des de l'àmbit territorial comunitari no intern amb destinació a l'àmbit territorial intern, pel procediment de vendes a distància, fa la funció d'albarà de circulació l'exemplar de l'autorització de recepció a què es refereix l'article 33 d'aquest Reglament, en els termes que estableix l'article 39.4 o, si de cas hi manca, un document comercial que ha d'expedir el venedor i en el qual s'han de consignar les dades assenyalades en el segon paràgraf de l'apartat 2.»

Set. El tercer paràgraf de la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 26 queda redactat de la manera següent:

«Quan una normativa no fiscal no permeti la col·locació de les bolles sobre els taps o tancaments, o en casos excepcionals degudament justificats, l'oficina gestora pot autoritzar-ne la col·locació en un altre lloc visible de l'envàs.»

Vuit. El segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 27 queda redactat de la manera següent:

«No obstant això, si l'expedidor emet documents de circulació per procediments informàtics, la relació recapituladora de notes de lliurament que van documentar els subministraments a tipus reduït, a què es refereix el paràgraf anterior, es pot presentar pels mateixos mitjans.»

Nou. L'apartat 1 de l'article 28 queda redactat de la manera següent:

«1. Es consideren dades essencials dels documents de circulació les següents:

1r Les dades relatives a la quantitat, classe, naturalesa o descripció de la mercaderia transportada. Aquesta consideració s'entén sense perjudici del que disposen els articles 16, 17, 24, 38 i 52 d'aquest Reglament.

2n Les dades necessàries per a la correcta identificació de l'expedidor, el destinatari o els productes, inclòs el número de document de circulació.

3r En el cas de bolles de circulació, la numeració o capacitat d'aquestes i la seva correspondència amb els recipients sobre els quals estiguin col·locades.

4t Les dades relatives a la data i l'hora de l'inici de l'expedició.»

Deu. La lletra b) de l'apartat 1 de l'article 30 queda redactada de la manera següent:

«b) Comuniqui la indisponibilitat a l'oficina gestora corresponent a l'expedidor, abans de l'inici de la circulació, per qualsevol mitjà que permeti tenir constància de la recepció de la comunicació, i informar dels motius i de la durada prevista, si es coneix, de la indisponibilitat. No obstant això, a aquests efectes, en la circulació

amb origen i destinació l'àmbit territorial intern, prèvia autorització per l'oficina gestora, es pot atorgar el mateix valor que a la comunicació a la tinença per l'expedidor de registres automatitzats i auditable que provin la impossibilitat d'haver pogut comunicar l'esborrany de document administratiu electrònic.»

Onze. La lletra a) de l'apartat 5 de l'article 33 queda redactada de la manera següent:

«a) La sol·licitud d'autorització de recepció s'ha de presentar a l'oficina gestora en el registre territorial de la qual estigui inscrit el representant fiscal del venedor a distància i s'hi ha de fer constar el nom i el número d'identificació fiscal, tant als efectes de l'IVA com dels impostos especials, del venedor a distància i del seu representant fiscal. El representant fiscal ha de comunicar el nom i el número d'identificació fiscal de cadascun dels adquirents dels productes abans de la finalització del període de liquidació, amb indicació de la classe i la quantitat de productes lliurats a cadascun d'ells.»

Dotze. L'apartat 2 de l'article 38 queda redactat de la manera següent:

«2. El canvi de destinatari i, si s'escau, del lloc de lliurament, en la circulació interna, sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, es pot efectuar, per la totalitat o per una part de la càrrega, d'acord amb el procediment següent:

a) Si es tracta d'operacions amb aplicació de l'impost al tipus general, n'hi ha prou que l'expedidor o el seu representant diligenciïn el document de circulació, amb la indicació del nou destinatari o lloc de destinació

b) Si es tracta d'operacions a les quals s'ha aplicat un tipus reduït emparades en un document administratiu electrònic, l'expedidor ha de formalitzar el corresponent missatge electrònic de canvi de destinació. Quan el missatge electrònic de canvi de destinació no es pugui formalitzar per causes no imputables a l'expedidor i sense perjudici del missatge electrònic posterior, la circulació pot quedar emparada fins al moment en què l'expedidor estigui en condicions de formalitzar aquest missatge mitjançant el diligenciamment per l'expedidor o pel seu representant del document de circulació que ha d'esmentar de forma clarament identificable l'ARC, indicant el nou destinatari o lloc de destinació, així com el número d'identificació fiscal i el CAE, si s'escau. L'expedidor s'ha d'assegurar que el producte amb aplicació del tipus reduït es pot lliurar al nou destinatari o en el nou lloc de lliurament, de conformitat amb el que estableix aquest Reglament.

c) Si es tracta d'operacions en règim suspensiu o que es beneficien de l'aplicació d'algun dels supòsits d'exempció emparades en un document administratiu electrònic, l'expedidor ha de formalitzar el corresponent missatge electrònic de canvi de destinació. Quan el missatge electrònic de canvi de destinació no es pugui formalitzar per causes no imputables a l'expedidor i sense perjudici del posterior missatge electrònic, la circulació pot quedar emparada fins al moment en què l'expedidor estigui en condicions de formalitzar el missatge mitjançant l'autorització de l'oficina gestora de l'expedidor o de l'oficina gestora corresponent al lloc on es troben els productes quan es decideix el canvi o del servei d'intervenció de l'establiment on estaven originàriament consignats els productes. La identificació i la data de l'autorització s'han de reflectir en el document de circulació que ha d'esmentar de forma clarament identificable l'ARC.»

Tretze. Els apartats 8 i 10 de l'article 39 queden redactats de la manera següent:

«8. Les pèrdues esdevingudes respecte als productes rebuts en magatzems fiscals a l'empara d'una exempció o amb aplicació d'un tipus reduït no requereixen ser justificades quan no excedeixin els percentatges reglamentaris establerts per a

l'emmagatzematge del producte de què es tracti i hagin estat degudament comptabilitzades.»

«10. Sense perjudici del que preveu l'apartat 8 de l'article 8 de la Llei, quan no s'acrediti que els productes estan en alguna de les situacions que preveu l'apartat 1 anterior, s'ha de procedir a la immobilització dels productes. A aquests efectes s'ha de seguir el procediment de l'apartat 6 de l'article 34 d'aquest Reglament per als supòsits d'immobilització en la circulació no emparada pel document reglamentari.»

Catorze. Es modifiquen l'apartat 1 i la lletra b) de l'apartat 2, i s'afegeix un paràgraf a l'apartat 4, de l'article 40, que queden redactats de la manera següent:

«1. Els titulars de fàbriques, dipòsits fiscals i magatzems fiscals, els destinataris registrats respecte dels corresponents dipòsits de recepció, els expedidors registrats, els qui tinguin la condició de subjectes passius, en qualitat de substituïts del contribuent, d'acord amb el que preveu l'article 8.3 de la Llei, els reexpedidors, els detallistes, usuaris i consumidors finals que determina aquest Reglament i les empreses que realitzin vendes a distància, estan obligats, en relació amb els productes objecte dels impostos especials de fabricació, a inscriure's en el registre territorial de l'oficina gestora en la demarcació de la qual s'instal·li l'establiment corresponent o, si s'escau, on radiqui el corresponent domicili fiscal. Quan l'establiment s'estengui per l'àmbit territorial de més d'una oficina gestora, la inscripció s'ha d'efectuar a l'oficina gestora en l'àmbit territorial de la qual estigui ubicat el centre de gestió i control de l'establiment esmentat.»

«2. Amb caràcter general, les persones o entitats que estiguin obligades a inscriure's en el registre territorial han d'estar d'alta en el cens d'empresaris, professionals i retenidors a l'epígraf corresponent a l'activitat a desenvolupar, així com estar al corrent, juntament amb els seus administradors, inclosos els de fet, en el compliment de les obligacions tributàries, i han de presentar davant l'oficina gestora que correspongui una sol·licitud a la qual s'ha d'adjuntar la documentació següent:

(...)

b) La classe d'establiment i el lloc en què estigui situat, amb expressió de l'adreça i localitat, o, si s'escau, que es tracta d'un expedidor registrat, un representant fiscal o un subministrador de gas natural que tingui la condició de subjecte passiu d'acord amb el que preveu l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei.

(...).»

«4. Els expedidors registrats s'han d'inscriure en el registre territorial de l'oficina gestora corresponent al seu domicili fiscal, i han de presentar la documentació a què es refereixen els paràgrafs a), c) i g) de l'apartat 2 anterior.

Els qui realitzin subministraments de gas natural i tinguin la condició de subjectes passius d'acord amb el que preveu l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei s'han d'inscriure en el registre territorial de l'oficina gestora corresponent al seu domicili fiscal, i han de presentar la documentació a què es refereixen els paràgrafs a), c) i f) de l'apartat 2 anterior.»

Quinze. La lletra c) de l'apartat 3, l'apartat 9, l'apartat 10 i la lletra a) de l'apartat 11 de l'article 43 queden redactats de la manera següent:

«c) Import mínim per cada dipòsit fiscal:

1r Dipòsits fiscals d'hidrocarburs, excepte els de gas líquat de petroli (GLP), de gas natural, els que es dediquin exclusivament a la distribució de biocarburants i els que es dediquin exclusivament a la distribució de productes compresos a la tarifa 2a de l'impost sobre hidrocarburs: 450.000 euros.

2n Dipòsits fiscals d'extractes i concentrats alcohòlics exclusivament i dipòsits fiscals que es dediquin exclusivament a la distribució de productes compresos a la tarifa 2a de l'impost sobre hidrocarburs condicionats per a la seva venda al detall en envasos de capacitat no superior a 25 litres: 6.000 euros.

3r Dipòsits fiscals de cervesa: 10.000 euros.

4t Dipòsits fiscals de productes intermedis: 15.000 euros.

5è Dipòsits fiscals de cervesa conjuntament amb vi i altres begudes fermentades: 10.000 euros.

6è Dipòsits fiscals de productes intermedis conjuntament amb altres begudes alcohòliques, excepte les derivades: 15.000 euros.

7è Dipòsits fiscals de GLP: 15.000 euros.

8è Altres dipòsits fiscals: 60.000 euros.

9è Els imports mínims indicats no són exigibles quan el dipòsit es dediqui a l'emmagatzematge exclusiu de vi i begudes fermentades.»

«9. Expedidors registrats de productes amb destinació a l'àmbit territorial intern:

En els supòsits d'importació de productes objecte d'impostos especials en règim suspensiu o amb aplicació d'un supòsit d'exempció o d'un tipus impositiu reduït, l'expedidor registrat està obligat a la prestació d'una garantia que cobreixi l'import de les quotes que correspondrien als productes importats, si no hi fos aplicable cap benefici fiscal, fins que es produeixi la recepció dels productes en l'establiment al qual es destinen.

Per a la determinació de la garantia s'han de tenir en compte els tipus impositius vigents en l'àmbit territorial intern en el moment de l'expedició.

L'expedidor registrat pot optar per prestar alguna de les garanties següents:

a) Individual. S'ha de prestar davant la duana d'importació i el seu import és l'equivalent al 100 per 100 de la quota d'impostos especials corresponent al producte expedit, en el cas d'importacions en règim suspensiu o amb aplicació d'un supòsit d'exempció, o de la quota d'impostos especials calculada aplicant la diferència de tipus impositius, en el cas de productes importats amb aplicació d'un tipus impositiu reduït.

b) Global. Es presta a l'oficina gestora en el registre territorial de la qual estigui inscrit l'expedidor registrat. La garantia a constituir, per un import equivalent al 2,5 per 100 de les quotes d'impostos especials corresponents a les expedicions de l'any anterior, té un import mínim de 60.000 euros, amb les excepcions següents:

1. Gas natural i del gas liquat del petroli: 30.000 euros.

2. Extractes i concentrats alcohòlics: 6.000 euros.

3. Productes intermedis i cervesa: 6.000 euros, llevat que els enviaments no superin els 100.000 litres anuals en el cas dels productes intermedis i els 200.000 litres en el cas de la cervesa. En aquests casos, l'import mínim és de 1.500 euros.

En el cas de garanties globals, si la quota d'impostos especials corresponent a una única expedició, calculada de la forma assenyalada a la lletra a), tinguessin un import superior a l'import de la garantia constituïda, l'expedidor registrat estaria obligat a constituir una garantia complementària per la diferència. Aquesta garantia seria cancel·lada una vegada que s'acredités la recepció de conformitat dels productes en l'establiment de destinació.

No s'exigeix cap garantia en el cas d'expedidors registrats que ho siguin només de vi i begudes fermentades.

Si la importació s'efectua per introduir els béns en un establiment el titular del qual presta garantia d'acord amb el que disposa aquest Reglament, aquesta garantia pot tenir els efectes de la que preveu el primer paràgraf d'aquest apartat 9, sempre que en aquesta consti expressament que cobreix les incidències que es

puguin esdevenir en la circulació dels béns des de la duana d'importació fins a l'establiment en qüestió.

En cas que un expedidor registrat sigui titular d'una fàbrica o un dipòsit fiscal o d'un magatzem fiscal, la garantia que tingui constituïda segons el que disposen els apartats 2, 3 o 4 d'aquest article pot tenir els efectes de la que preveu el primer paràgraf d'aquest apartat 9, en les condicions assenyalades al paràgraf anterior.

10. Expedidors registrats de productes amb destinació a l'àmbit territorial comunitari no intern:

En els supòsits d'importació de productes objecte d'impostos especials en règim suspensiu a una destinació autoritzada en l'àmbit territorial comunitari no intern, l'expedidor registrat està obligat a la prestació d'una garantia que cobreixi l'import de les quotes que correspondrien als productes importats fins que es produeixi la recepció dels productes en l'establiment al qual es destinen o fins que se certifiqui que els productes han abandonat el territori de la Comunitat.

Per a la determinació de la garantia s'han de tenir en compte els tipus impositius vigents en l'àmbit territorial intern en el moment de l'expedició.

La garantia que, per a aquests supòsits, ha de prestar l'expedidor registrat ha de tenir els mateixos imports que els que deriven del càlcul que estableix l'apartat anterior per als enviaments des del lloc d'importació a una destinació en l'àmbit territorial intern, llevat del supòsit que preveu el paràgraf següent.

Els expedidors registrats que ho siguin només de vi i begudes fermentades i dels productes de la tarifa 2a de l'impost sobre hidrocarburs han de prestar una garantia per un import de 3.000 euros.

En cas que un expedidor registrat sigui titular d'una fàbrica o un dipòsit fiscal, la garantia que tingui constituïda segons el que disposa l'apartat 11 d'aquest article pot tenir els efectes de la que preveu el primer paràgraf d'aquest apartat 10, sempre que en aquesta consti expressament que cobreix les incidències que es puguin esdevenir en la circulació dels béns des de la duana d'importació fins a l'establiment en qüestió.

11. Dipositaris autoritzats expedidors de productes en règim suspensiu amb destinació a l'àmbit territorial comunitari no intern:

a) Els dipositaris autoritzats han de prestar una garantia global la base i l'import de la qual és el següent:

1r Base de la garantia: l'import de les quotes que correspondrien als seus enviaments intracomunitaris durant l'any anterior, calculades aplicant els tipus impositius vigents en l'àmbit territorial intern, excepte en el cas d'expedidors de vi i begudes fermentades, gas natural i productes de la tarifa 2a de l'impost sobre hidrocarburs, en els quals la base de la garantia està constituïda pel valor dels seus enviaments durant l'any anterior.

2n Import de la garantia: 2,5 per 100 de les quotes assenyalades a la lletra anterior, excepte en el cas de dipositaris autoritzats d'hidrocarburs que els expedixin per via marítima o fluvial o per canonades fixes i en el cas d'expedidors de vi i begudes fermentades, en què la garantia a prestar ha de ser per un import de l'1 per 1.000, i en el cas del gas natural i productes de la tarifa 2a de l'impost sobre hidrocarburs, en què l'import de la garantia queda fixat en l'1 per 100 del valor dels enviaments durant l'any anterior.

3r Import mínim: 60.000 euros, amb les excepcions següents:

- Gas natural i gas líquid de petroli: 30.000 euros.
- Extractes i concentrats alcohòlics: 6.000 euros.
- Productes intermedis i cervesa: 6.000 euros, llevat que els enviaments no superin els 100.000 litres anuals en el cas dels productes intermedis i els 200.000 litres en el cas de la cervesa. En aquests casos, l'import mínim és de 1.500 euros.

– Vi i begudes fermentades i productes no sensibles de la tarifa 2n de l'impost sobre hidrocarburs: 1.000 euros.»

Setze. Els apartats 1, 2 i 5 de l'article 50 queden redactats de la manera següent:

«1. Independentment de les obligacions comptables que estableixen les normes mercantils i altres normes fiscals, els titulars dels establiments afectats per la normativa dels impostos especials han de portar una comptabilitat dels productes objecte dels impostos esmentats i, si s'escau, de les primeres matèries necessàries per obtenir-los, així com de les marques fiscals, d'acord amb el que estableix aquest Reglament. La comptabilitat ha de reflectir els processos, moviments i existències que afectin aquests productes i matèries, incloses les diferències que es posin de manifest tant en els recomptes que s'efectuïn, com amb motiu de la circulació dels productes indicats. La comptabilitat s'ha de portar d'acord amb les regles següents:

a) Sense perjudici del que estableixen els articles 66 i 133, en el cas de fàbriques, dipòsits fiscals, dipòsits de recepció, magatzems fiscals i fàbriques de vinagre, aquesta obligació s'ha d'exercir mitjançant un sistema comptable en suport informàtic, que ha de complir les exigències i les necessitats reglamentàries. No obstant això, l'oficina gestora pot autoritzar, a sol·licitud dels interessats, que els elaboradors de vi i begudes fermentades el volum de producció anual dels quals, computant la de tots els establiments de què siguin titulars, no sigui superior a 100.000 litres, i els destil·ladors artesanals puguin exercir l'obligació mitjançant la utilització de llibres foliats en suport paper.

b) Els qui no estiguin obligats, d'acord amb el que disposa la lletra anterior, a l'administració d'un sistema comptable en suport informàtic, poden optar per l'administració d'una comptabilitat en suport informàtic o mitjançant llibres en suport paper.

c) L'oficina gestora, amb l'informe previ, si s'escau, dels serveis d'intervenció, ha d'autoritzar el sistema comptable informàtic de l'establiment, així com, si s'escau, els llibres de comptabilitat d'existències en suport paper. Quan es tracti d'un sistema comptable de diversos establiments dels quals sigui titular una mateixa persona o entitat, aquesta pot sol·licitar a l'oficina gestora l'autorització d'un únic sistema comptable vàlid per a tots els establiments dels quals sigui titular.

2. La comptabilitat d'existències, en suport paper, s'ha d'emplenar mitjançant llibres foliats que, amb caràcter previ a la realització de qualsevol apunt, s'han de presentar davant l'oficina gestora corresponent a l'establiment per a la seva habilitació.

Els llibres de comptabilitat mitjançant suport informàtic a què es refereix l'apartat 1. a) d'aquest article, s'han de presentar davant l'oficina gestora, per via telemàtica en els casos i els terminis següents:

a) Si es tracta de fàbriques, dipòsits fiscals i dipòsits de recepció, dins del mes següent a la finalització de cada període de liquidació.

b) En els altres casos, dins del mes següent a la finalització de cada trimestre.

Els llibres presentats per via telemàtica s'han d'ajustar als requisits de format que estableixi el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.»

«5. Els expedidors de documents de circulació han de portar un registre de documents expedits en el qual consti el número i la classe del document, la data d'expedició, el destinatari i la classe i la quantitat de productes sortits de l'establiment. Aquest registre es pot integrar en la comptabilitat d'existències. Quan es tracti de documents administratius electrònics, s'ha d'anotar en el registre esmentat la referència a la recepció pel destinatari, precisant si la recepció ha estat

conforme o hi ha incidències, en el termini de les 24 hores següents a la confirmació de la recepció.

Quan el registre a què es refereix aquest apartat no s'integri en la comptabilitat d'existències, la seva administració està sotmesa a les mateixes normes i exigències que la resta dels llibres comptables.»

Disset. L'apartat 4 de l'article 52 queda redactat de la manera següent:

«4. Quan les diferències en més respecte del que s'ha consignat en sistemes comptables, documents de circulació o altres documents, es posin de manifest fora de fàbriques o dipòsits fiscals, els que tinguin, utilitzin, comercialitzin o transportin els productes que representen l'excés estan obligats al pagament del deute tributari corresponent a l'excés en els termes que preveu l'apartat 8 de l'article 8 de la Llei.»

Divuit. Es deroga l'apartat 7 de l'article 88.

Dinou. L'apartat 6 de l'article 102 queda redactat de la manera següent:

«6. Els subministradors dels hidrocarburs han de presentar pels mitjans i els procediments electrònics, informàtics o telemàtics que determini el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, en un termini que finalitza el dia 20 del mes següent a la terminació de cada trimestre, la informació relativa a cadascun dels subministraments efectuats durant el trimestre amb exempció de l'impost sobre hidrocarburs.»

Vint. L'apartat 1 de l'article 103 queda redactat de la manera següent:

«1. L'aplicació de les exempcions que estableixen les lletres d), e) i g) de l'apartat 2 i l'apartat 4 de l'article 51 de la Llei, l'ha de ser sol·licitar prèviament a l'oficina gestora el titular de les centrals de producció elèctrica o de les centrals combinades de cogeneració d'electricitat i energia tèrmica útil, de les empreses ferroviàries, dels centres de construcció i manteniment de vaixells i aeronaus o dels alts forns.»

Vint-i-u. L'apartat 3 de l'article 106, que queda redactat de la manera següent:

«3. Detallistes.

a) Els detallistes que vulguin comercialitzar gasoil bonificat s'han d'inscriure en el registre territorial de l'oficina gestora corresponent a la instal·lació de venda al detall des de la qual pretenen efectuar aquesta comercialització.

b) La condició de detallista autoritzat per a la recepció de gasoil bonificat s'acredita mitjançant la corresponent targeta d'inscripció en el registre territorial.

c) El subministrament de gasoil bonificat efectuat per un detallista a un consumidor final autoritzat està condicionat que el pagament s'efectuï mitjançant la utilització de les targetes gasoil bonificat o xecs gasoil bonificat a què es refereix l'article següent.

Sense perjudici d'això i del que estableix l'article 107 d'aquest Reglament, quan el detallista sigui una cooperativa agroalimentària i el consumidor final en sigui soci, l'oficina gestora pot autoritzar que el subministrament del gasoil bonificat es pugui fer amb condicions particulars d'utilització de la targeta gasoil bonificat o del xec gasoil bonificat.

d) Els detallistes han de portar un registre del gasoil rebut amb aplicació del tipus reduït i dels abonaments efectuats en els seus comptes bancaris per les vendes efectuades mitjançant targetes gasoil bonificat o per l'ingrés de xecs gasoil bonificat, com a mitjà per justificar la destinació donada al producte esmentat. Aquest registre ha de ser habilitat per l'oficina gestora d'acord amb el que estableix l'article 50 d'aquest Reglament. Els assentaments de càrrec es justifiquen amb els ARC dels corresponents documents administratius electrònics i s'han d'efectuar

dins les vint-i-quatre hores següents a la recepció del gasoil. Els assentaments de data, que s'han d'efectuar diàriament amb indicació de la lectura que llanci el comptador de l'assortidor de gasoil, s'han de justificar amb els extractes periòdics d'abonament remesos per les entitats emissores de les targetes gasoil bonificat i amb els extractes periòdics dels comptes d'abonament rebuts de les entitats de crèdit. Tant els registres com la documentació justificativa dels assentaments efectuats han d'estar a disposició de la inspecció dels tributs durant un període de quatre anys.»

Vint-i-dos. Es modifiquen els apartats 3, 4 i s'afegeixen els apartats 5 i 6 a l'article 108, que queden redactats de la manera següent:

«3. No obstant el que estableixen els apartats anteriors, quan es tracti de magatzems fiscals o establiments detallistes des dels quals s'efectuïn vendes de gas natural amb aplicació de qualsevol dels tipus impositius que estableixen els epígrafs 1.9, 1.10.1 o 1.10.2, s'ha d'observar, sense perjudici del que estableix l'article 13, el següent:

El magatzem fiscal o establiment detallista ha de ser inscrit pel titular en el registre territorial de l'oficina gestora. El titular ha de portar un registre del gas natural rebut a l'establiment, en el qual han de constar els lliuraments que efectui d'aquell, separant els efectuats amb aplicació de qualsevol dels tipus impositius aplicables. Tant el registre com la documentació justificativa dels assentaments efectuats han d'estar a disposició de la inspecció dels tributs durant el període de prescripció de l'impost.

4. Perquè els subjectes passius puguin aplicar el tipus impositiu que estableix l'epígraf 1.10.2, els consumidors finals estan obligats a comunicar als qui realitzin els subministraments de gas natural a títol onerosos en el supòsit previst en el paràgraf primer de l'apartat 14 de l'article 7 de la Llei o, si s'escau, als titulars de fàbriques, dipòsits fiscals o magatzems fiscals a través de les instal·lacions dels quals s'efectuï el subministrament, amb anterioritat al fet que aquest es produeixi, l'ús amb fins professionals del gas natural. Els consumidors finals també han d'enviar una còpia d'aquesta comunicació a l'oficina gestora corresponent al domicili on estigui ubicada la instal·lació en la qual es consumeixi el gas natural.

Qualsevol modificació de la destinació del gas natural que suposi un canvi del tipus impositiu, ha de ser objecte de comunicació sota la responsabilitat exclusiva dels consumidors finals.

Mentre no tingui lloc una nova comunicació, s'ha de tenir en compte la informació continguda en la comunicació inicial.

5. En els subministraments de gas natural destinat a ser utilitzat en una central de cogeneració d'energia elèctrica i energia tèrmica útil, subjecta al requisit d'acreditació del compliment del rendiment elèctric equivalent a què es refereix la normativa d'aplicació de la Llei del sector elèctric, o en aquelles en les quals el rendiment hagi estat degudament auditat s'han d'aplicar els tipus impositius regulats en els epígrafs 1.10.1 i 1.10.2 de l'apartat 1 de l'article 50 de la Llei en funció del percentatge de gas natural que correspongui imputar a la producció d'electricitat mesurada en borns d'alternador i a l'obtenció d'energia tèrmica útil i sempre que l'aprofitament final d'aquesta es produeixi en establiments industrials, de conformitat amb el procediment que s'estableix a continuació.

Perquè els subjectes passius puguin aplicar el tipus impositiu establert a l'epígraf 1.10.2 de l'article 50.1 de la Llei, els titulars de les centrals estan obligats a comunicar-los, a més del que estableix l'apartat 4 d'aquest article, el percentatge provisional a aplicar sobre la quantitat subministrada de gas natural que utilitzarà en la generació d'electricitat i en la producció d'energia tèrmica útil. Els subjectes passius han de conservar les comunicacions degudament signades.

Als efectes del que estableix el paràgraf anterior, el percentatge provisional aplicable cada any natural s'ha de fixar com a definitiu per a l'any precedent i s'ha

de determinar en funció del valor del rendiment elèctric equivalent aportat a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència o el valor auditat degudament i dels consums de gas natural efectuats durant aquell any.

En el cas que el subministrament de gas natural es realitzi a una central de cogeneració amb una planta industrial associada en què el punt de subministrament sigui únic, el subjecte passiu pot aplicar el tipus impositiu que estableix l'epígraf 1.10.2, tant a la quantitat de gas natural que s'hagi d'imputar a la producció d'energia tèrmica útil, com a la destinada directament a la planta industrial sempre que el titular de la central de cogeneració inclogui en la declaració escrita la informació relativa al percentatge que correspon als usos esmentats, en els termes que s'indiquen en els paràgrafs anteriors.

No obstant això, quan per circumstàncies sobrevingudes o extraordinàries, el titular de la central de cogeneració justifiqui que l'aplicació del percentatge definitiu de l'any anterior en funció del qual se li ha d'efectuar la repercussió dels tipus impositius del gas natural difereix en gran mesura del que efectivament correspondria a l'any que estigui en curs, pot comunicar una altra dada al subjecte passiu prèvia autorització de l'oficina gestora.

Els titulars de centrals de cogeneració d'electricitat i energia tèrmica útil han de presentar dins el primer quadrimestre natural de cada any, pels mitjans que determini el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques mitjançant ordre ministerial, totes les dades necessàries per a la determinació de la quantitat de gas natural que correspon imputar a la generació d'electricitat mesurada en borns d'alternador i a la producció d'energia tèrmica útil.

6. Els subjectes passius han d'efectuar la rectificació de les quotes impositives repercutides quan l'import d'aquestes, determinat en funció del percentatge provisional comunicat pel titular de la central, no coincideixi amb l'import de les quotes que s'haurien hagut de repercutir de conformitat amb el percentatge o la quantitat definitiva utilitzada.

A aquests efectes, en els quatre primers mesos de cada any natural els titulars de les centrals de cogeneració han de comunicar als subjectes passius el percentatge definitiu de gas natural subjecte a cadascun dels tipus que estableixen els epígrafs 1.10.1 i 1.10.2 de l'apartat 1 de l'article 50. Si en el termini dels quatre mesos no es comunica als subjectes passius noves dades, es considera que no s'ha produït cap variació respecte als percentatges a aplicar sobre la quantitat subministrada de gas natural que s'ha d'utilitzar en la generació d'electricitat i en la producció d'energia tèrmica útil.

La rectificació, l'han d'efectuar els subjectes passius una vegada que els sigui comunicat el percentatge definitiu, i la regularització de la situació tributària s'ha de fer en l'autoliquidació corresponent al període en el qual s'hagi d'efectuar la rectificació.»

Vint-i-tres. L'article 108 bis queda redactat de la manera següent:

«Article 108 bis. *Productes als quals es refereixen els apartats f) i g) de l'article 46.1 de la Llei.*

1. Les normes que contenen aquest Reglament i la normativa de desplegament relatives a la repercussió, la comptabilitat d'existències, la circulació i la inclusió separada en les preceptives declaracions i declaracions liquidacions només són aplicables en relació amb els biocombustibles i biocarburants mentre aquests romanguin sense mesclar amb combustibles o carburants convencionals, o quan, tot i estar mesclats amb aquests, el tipus impositiu estatal aplicable sigui diferent per a uns productes i els altres.

Una vegada mesclats els biocombustibles o biocarburants amb combustibles o carburants convencionals, i sempre que el tipus impositiu estatal sigui idèntic per a

tots dos tipus de producte, la mescla té, a efectes fiscals, la consideració del producte el codi NC del qual li correspongui.

2. Quan el biocarburant sigui alcohol etílic, ha de tenir la condició d'alcohol parcialment desnaturalitzat de conformitat amb el procediment i el desnaturalitzant aprovats prèviament per l'oficina gestora. Mentre no sigui sotmès a una transformació química que n'alteri la composició, o bé mentre no sigui mesclat amb carburants convencionals en una proporció d'alcohol etílic igual o inferior a un 95 per 100 en volum, regeixen respecte a aquest les disposicions de la Llei i d'aquest Reglament relatives a l'impost sobre l'alcohol i begudes derivades que hi siguin aplicables.

3. L'oficina gestora pot autoritzar, quan hi hagi raons econòmiques que ho aconsellin i amb les condicions particulars que s'estableixin en cada cas amb motiu de l'autorització, que les operacions de mescla en règim suspensiu d'un carburant convencional destinat a un dipòsit fiscal per mesclar-se en aquest amb un biocarburant, es puguin fer en el vaixell que transporta l'esmentat carburant convencional. L'atorgament de l'autorització està condicionat al fet que l'operació es porti a terme mentre el vaixell estigui atracat al port en el qual radiqui el dipòsit fiscal.

4. Es considera que els productes als quals fan referència les lletres f) i g) de l'article 46.1 de la Llei es destinen a un ús com a carburant o combustible en el moment en què es produeixi la primera entrada en un establiment autoritzat a fabricar o emmagatzemar productes destinats a aquests usos. En tot cas, tenen aquesta consideració aquests mateixos productes quan es mesclin amb un carburant o combustible convencional, mescla que només es pot fer en una fàbrica o en un dipòsit fiscal d'hidrocarburs.

Les persones o entitats que enviïn des de l'àmbit territorial intern aquests productes als establiments que determinen, de conformitat amb el que disposa el paràgraf anterior, la seva inclusió en l'àmbit objectiu de l'impost, s'han d'inscriure a les oficines gestores a la demarcació de les quals es trobi l'establiment d'enviament i remetre un informe trimestral a l'oficina gestora, exclusivament pels enviaments a què es refereix el paràgraf anterior.

L'informe trimestral s'ha d'ajustar al model aprovat per l'oficina gestora i s'ha de presentar telemàticament dins els vint dies naturals següents a la terminació de cada trimestre, només en cas que hi hagi hagut enviaments efectius durant aquest.

En cas d'adquisició intracomunitària o d'importació dels productes a què es refereixen les lletres f) i g) de l'article 46.1 de la Llei, és l'adquirent o importador que els envii a una fàbrica o dipòsit fiscal d'hidrocarburs qui està subjecte a les obligacions d'inscripció i remissió de l'informe trimestral a què es refereix el paràgraf anterior.

En cas d'adquisició intracomunitària o importació directa d'aquests productes per una fàbrica o dipòsit fiscal no s'exigeixen al titular d'aquests establiments les obligacions d'inscripció i remissió d'informe trimestral a què es refereix el paràgraf anterior.

El que disposa aquest apartat no és aplicable a l'alcohol etílic a què es refereix la lletra f) de l'article 46. 1 de la Llei mentre, de conformitat amb la Llei i aquest Reglament, estigui inclòs en l'àmbit objectiu de l'impost sobre l'alcohol i begudes derivades o sotmès a les regles d'aquest impost.»

Vint-i-quatre. Es deroga l'article 108 ter.

Vint-i-cinc. Es deroga l'article 108 quater.

Vint-i-sis. L'apartat 5 de l'article 109 queda redactat de la manera següent:

«5. L'oficina gestora corresponent a l'establiment on s'han utilitzat els productes ha de tramitar les sol·licituds presentades i disposar, si és procedent, el pagament de les quotes a retornar. El resultat d'aquestes actuacions s'ha de comunicar a l'oficina gestora corresponent al domicili fiscal del sol·licitant.»

Vint-i-set. Les lletres ñ) i o) de l'apartat 2 i l'apartat 7 de l'article 116 queden redactats de la manera següent:

«ñ) Emmagatzematges, sobre les existències mitjanes del trimestre, de productes la tributació dels quals es produiria als tipus previstos en els següents epígrafs de la tarifa 1a de l'impost:

- Epígrafs 1.1, 1.2.1, 1.2.2 i 1.13: 0,95.
- Epígrafs 1.11 i 1.12: 0,55.
- Epígrafs 1.3, 1.4, 1.5, 1.14, 1.15, 1.16 i 1.17: 0,35.
- Epígrafs 1.6, 1.8, 1.9 i 1.10: 2,05.

o) Càrrega, transport i descàrrega de productes la tributació dels quals es produiria als tipus previstos en els epígrafs següents de la tarifa 1a de l'impost:

- Epígrafs 1.1, 1.2.1, 1.2.2 i 1.13: 1,0.
- Epígrafs 1.11 i 1.12: 0,6.
- Epígrafs 1.3, 1.4, 1.5, 1.14, 1.15, 1.16 i 1.17: 0,4.
- Epígrafs 1.6, 1.8, 1.9 i 1.10: 2,1.»

«7. Correcció comptable per gasolines evaporades i recuperades en fàbriques i dipòsits fiscals.

En concepte de correcció comptable, els titulars de fàbriques i dipòsits fiscals en els quals estiguin instal·lats dispositius de recuperació de vapors apropiats poden efectuar, al final de cada període de liquidació, un assentament de càrrec en el llibre de productes finals comprensiu del 0,16 per cent del volum total de gasolines sense plom, bioetanol i biometanol que han sortit de la fàbrica o el dipòsit fiscal en aquest període amb meritació de l'impost i sense aplicació d'exempcions. Correlativament poden deduir de les quotes meritades en el mateix període un import igual al de les quotes corresponents al volum dels productes objecte de l'assentament de càrrec esmentat. Aquest import es determina aplicant els tipus establerts en els epígrafs 1.2.1, 1.2.2 i 1.13 de la tarifa 1a de l'impost en proporció a la part del volum esmentat que hagi tributat a cadascun dels tipus.»

Vint-i-vuit. Es deroga l'apartat 4 de l'article 128.

Vint-i-nou. L'apartat 2 de l'article 129 queda redactat de la manera següent:

«2. En particular, no són aplicables en relació amb l'impost sobre l'electricitat els següents preceptes continguts en el capítol I del títol I d'aquest Reglament:

- a) Els apartats 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 11, 13, 14, 15 i 16 de l'article 1.
- b) Els articles 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 13 bis, 16, 17 i 43.
- c) Els articles 6 i 14, en tot el que es refereix a la utilització de documents de circulació.
- d) La secció 8a, comprensiva dels articles 19 a 39.»

Trenta. S'afegeix un apartat 3 a l'article 130, que queda redactat de la manera següent:

«3. Per a l'aplicació de l'exempció parcial que estableix l'apartat 3 de l'article 64 cinquè de la Llei, els titulars dels establiments on es desenvolupin processos de reducció química, electrolítics, mineralògics o metal·lúrgics, han de presentar a l'oficina gestora corresponent al lloc d'ubicació de l'establiment una sol·licitud comprensiva de l'electricitat, expressada en megawatts hora (MWh), que requereixen que els sigui subministrada de manera anual a l'empara de l'exempció determinada d'acord amb una previsió justificada de consum.

L'escrit de sol·licitud s'ha d'acompanyar d'una memòria descriptiva de la destinació i el consum previst del subministrament elèctric per al qual se sol·licita

l'exempció, i d'un pla a escala del recinte i instal·lacions de l'establiment, així com una relació de les activitats realitzades en aquest establiment diferents de la que genera el dret a l'exempció.

L'oficina gestora ha d'expedir, si s'escau, l'autorització per a l'aplicació de l'exempció respecte al subministrament d'energia elèctrica que es consideri adequat a les necessitats de consum justificades.

Quan es produeixi un augment sobrevingut, degudament justificat, de les necessitats de consum en funció de les quals es va expedir l'autorització per a l'aplicació de l'exempció, l'oficina gestora pot ampliar l'autorització en la quantia corresponent a l'esmentat augment.

Una vegada concedida l'autorització a què es refereix aquest apartat, el titular de l'establiment ha de sol·licitar a l'oficina gestora corresponent al lloc on radiqui aquest, la seva inscripció en el registre territorial d'acord amb les dades aportades en sol·licitar l'autorització. L'oficina gestora ha d'expedir la targeta d'inscripció que s'ha de presentar al subministrador de l'electricitat.»

Trenta-u. S'afegeix una lletra c) a l'apartat 1 i es modifica l'apartat 4 de l'article 131, que queden redactats de la manera següent:

«c) Els establiments on s'utilitzi l'electricitat en els processos a què es refereix l'apartat 3 de l'article 64 cinquè de la Llei que s'instal·lin en el seu àmbit territorial.»

«4. No és aplicable el que disposen els apartats 2, 4 i 5 de l'article 40. Les modificacions a què al·ludeix l'apartat 9 de l'article 40 s'han de comunicar, en tot cas, a l'oficina gestora.»

Trenta-dos. L'apartat 2 de l'article 133 queda redactat de la manera següent:

«2. No obstant el que disposen els apartats 1 i 2 de l'article 50, l'autorització del sistema comptable informàtic i, si s'escau, dels llibres de comptabilitat en suport paper, així com el foliat i habilitat d'aquests últims, es pot portar a terme a l'oficina gestora corresponent al domicili fiscal del titular de l'establiment de què es tracti.»

Trenta-tres. Es modifica la regla 1 del article 134, que queda redactada de la manera següent:

«1. No obstant el que disposa l'apartat 10 de l'article 1 d'aquest Reglament, les pèrdues en el transport i distribució d'energia elèctrica s'han de determinar per la diferència entre la quantitat d'energia elèctrica rebuda en un dipòsit fiscal durant un any natural i la suma dels autoconsums comptabilitzats i de les sortides d'energia elèctrica de l'esmentat establiment durant el període esmentat.»

Trenta-quatre. L'article 135 queda redactat de la manera següent:

«Article 135. *Reconeixement previ de supòsits de no subjecció i d'exempció*

L'aplicació dels supòsits de no subjecció a què es refereixen els números 9è) i 10è) de la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 65 de la Llei i dels supòsits d'exempció a què es refereixen les lletres a), b), c), d), f), g), h), k) i m) de l'apartat 1 de l'article 66 de la Llei, està condicionada al seu reconeixement previ per l'Administració tributària de conformitat amb el que disposa aquest títol. La matriculació definitiva del mitjà de transport està condicionada a l'acreditació davant l'òrgan competent en matèria de matriculació de l'esmentat reconeixement previ de l'Administració tributària.»

Trenta-cinc. La lletra b) de l'apartat 1 de l'article 137 queda redactada de la manera següent:

«b) Quan es tracti dels mitjans de transport a què es refereixen les lletres a), b), c), g), h), k) i m) de l'article 66 de la Llei, el rebut corrent de l'impost sobre activitats econòmiques que acrediti que el sol·licitant exerceix l'activitat a què s'ha d'afectar el mitjà de transport i que justifica l'aplicació de l'exempció.»

Trenta-sis. S'afegeix l'article 141, que queda redactat de la manera següent:

«Article 141. *Aplicació del tipus impositiu reduït.*

1. Perquè els subjectes passius puguin aplicar el tipus impositiu que estableix l'epígraf 1.1 de l'article 84 de la Llei, els consumidors finals estan obligats a comunicar als qui realitzin la posada a consum del carbó, abans que aquest es produeixi, l'ús amb fins professionals del carbó. Els consumidors finals també han d'enviar una còpia d'aquesta comunicació a l'oficina gestora corresponent al domicili on estigui ubicada la instal·lació on es consumeixi el carbó.

Qualsevol modificació de la destinació del carbó que suposi un canvi del tipus impositiu ha de ser objecte de comunicació sota l'exclusiva responsabilitat dels consumidors finals.

Mentre no tingui lloc una nova comunicació, s'ha de tenir en compte la informació continguda en la comunicació inicial.

2. En els subministraments de carbó destinat a ser utilitzat en una central de cogeneració d'energia elèctrica i energia tèrmica útil, subjecta al requisit d'acreditació del compliment del rendiment elèctric equivalent a què es refereix la normativa d'aplicació de la Llei del sector elèctric, o en aquella en les quals el rendiment hagi estat degudament auditat s'apliquen els tipus impositius regulats a l'article 84 de la Llei en funció del percentatge de carbó que correspongui imputar a la producció d'electricitat mesurada en borns d'alternador i a l'obtenció d'energia tèrmica útil i sempre que l'aprofitament final d'aquesta es produeixi en establiments industrials, de conformitat amb el procediment que s'estableix a continuació.

Perquè els subjectes passius puguin aplicar el tipus impositiu que estableix l'epígraf 1.1 de l'article 84.1 de la Llei, els titulars de les centrals estan obligats a comunicar-los, a més del que estableix l'apartat 1 d'aquest article, el percentatge provisional a aplicar sobre la quantitat subministrada de carbó que utilitzarà en la generació d'electricitat i en la producció d'energia tèrmica útil. Els subjectes passius han de conservar les comunicacions degudament signades.

Als efectes del que estableix el paràgraf anterior, el percentatge provisional aplicable cada any natural és el que es fixa com a definitiu per a l'any precedent i es determina en funció del valor del rendiment elèctric equivalent aportat a la Comissió Nacional dels Mercats i de la Competència o el valor auditat degudament i dels consums de carbó realitzats durant aquest any.

En el cas que el subministrament de carbó es faci en una central de cogeneració amb una planta industrial associada i el punt de subministrament del qual sigui únic, el subjecte passiu pot aplicar el tipus impositiu que estableix l'epígraf 1.1, tant a la quantitat de carbó que s'hagi d'imputar a la producció d'energia tèrmica útil com a la destinada directament a la planta industrial sempre que el titular de la central de cogeneració inclogui en la declaració escrita la informació relativa al percentatge que correspon als usos esmentats, en els termes que s'indiquen en els paràgrafs anteriors.

No obstant això, quan per circumstàncies sobrevingudes o extraordinàries, el titular de la central de cogeneració justifiqui que l'aplicació del percentatge definitiu de l'any anterior en funció del qual s'ha d'efectuar la repercussió dels tipus impositius del carbó difereix en gran mesura del que efectivament correspondria a l'any que estigui en curs, pot comunicar una altra dada al subjecte passiu prèvia autorització de l'oficina gestora.

Els titulars de centrals de cogeneració d'electricitat i energia tèrmica útil han de presentar dins el primer quadrimestre natural de cada any, pels mitjans que

determini el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, tots les dades necessàries per a la determinació de la quantitat de carbó que correspon imputar a la generació d'electricitat mesurada en borns d'alternador i a la producció d'energia tèrmica útil.

3. Els subjectes passius han d'efectuar la rectificació de les quotes impositives repercutides quan l'import d'aquestes, determinat en funció del percentatge provisional comunicat pel titular de la central, no coincideixi amb l'import de les quotes que s'haurien hagut de repercutir de conformitat amb el percentatge o quantitat definitiva utilitzada.

A aquests efectes, en els quatre primers mesos de cada any natural els titulars de les centrals de cogeneració han de comunicar als subjectes passius el percentatge definitiu de carbó subjecte a cadascun dels tipus establerts a l'apartat 1 de l'article 84. Si en el termini dels quatre mesos no es comunica als subjectes passius noves dades, es considera que no s'ha produït cap variació respecte als percentatges a aplicar sobre la quantitat subministrada de carbó que utilitza en la generació d'electricitat i en la producció d'energia tèrmica útil.

La rectificació l'han de fer els subjectes passius una vegada els sigui comunicat el percentatge definitiu i la regularització de la situació tributària s'ha d'efectuar en l'autoliquidació corresponent al període en el qual s'hagi d'efectuar la rectificació.»

Article 2. *Modificació del Reial decret 1715/2012, de 28 de desembre, pel qual es modifica el Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, i s'introdueixen altres disposicions relacionades amb l'àmbit tributari.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Reial decret 1715/2012, de 28 de desembre, pel qual es modifica el Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, i s'introdueixen altres disposicions relacionades amb l'àmbit tributari.

U. La disposició transitòria primera queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria primera. *Aplicació del document administratiu electrònic en l'àmbit territorial intern.*

1. El que disposen els articles 29.B) i 31.B) del Reglament dels impostos especials i les disposicions que tinguin relació amb els procediments de circulació de productes objecte dels impostos especials, amb origen i destinació en l'àmbit territorial intern, en règim suspensiu o amb aplicació d'una exempció o d'un tipus impositiu reduït, a través de l'EMCS, són de compliment obligat a partir de l'1 de gener de 2014.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, a partir de l'1 de juliol de 2013 i fins al 31 de desembre de 2013, l'expedició en l'àmbit territorial intern de productes objecte dels impostos especials es pot fer voluntàriament a l'empara del document administratiu electrònic, de conformitat amb el procediment que preveuen els articles 29.B) i 31.B) del Reglament dels impostos especials. Per a aquests casos, la recepció de productes la circulació dels quals estigui emparada per un document administratiu electrònic s'ha d'ultimar d'acord amb el procediment que preveu l'article 31.B) del Reglament dels impostos especials.

3. Fins a l'obligatorietat d'ús del document administratiu electrònic en l'àmbit territorial intern, les referències fetes en el Reglament dels impostos especials, abans de l'1 de gener de 2013, als documents d'acompanyament i als procediments de circulació amb origen i destinació en l'àmbit territorial intern en règim suspensiu, o amb aplicació d'una exempció o d'un tipus impositiu reduït, s'entenen igualment susceptibles d'aplicació, sense perjudici del que disposa l'apartat anterior.»

Dos. La disposició transitòria segona queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria segona. *Controls comptables.*

1. Els elaboradors de vi i begudes fermentades, el volum de producció anual dels quals, computant la de tots els establiments de què siguin titulars, no sigui superior a 100.000 litres, i els destil·ladors artesanals que, de conformitat amb el que disposa l'article 50 del Reglament dels impostos especials, optin per portar de forma manual la comptabilitat d'existències, disposen fins al 31 de desembre de 2013 per sol·licitar a l'oficina gestora l'autorització corresponent, així com per a la presentació davant d'aquesta oficina dels llibres corresponents per a la seva habilitació.

2. Els expedidors registrats i els titulars d'establiments que, de conformitat amb el que disposa l'article 50 del Reglament dels impostos especials, hagin d'adaptar la seva comptabilitat a una d'informatitzada d'acord amb la normativa d'impostos especials, disposen fins al 31 de desembre de 2013 per obtenir de l'oficina gestora l'autorització del sistema informàtic comptable que pensin utilitzar.

3. Els obligats tributaris a què es refereix l'apartat anterior no estan obligats al compliment de l'obligació que estableix l'article 50.2 del Reglament dels impostos especials, si tot i haver-la sol·licitat no han obtingut l'autorització de l'oficina gestora per a l'administració del sistema informàtic comptable a utilitzar.»

Disposició addicional única. *Obligacions d'informació en relació amb l'impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica.*

1. D'acord amb el que disposa l'article 93 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, així com les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei esmentada, que satisfacin imports als contribuents de l'impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica en relació amb la producció i la incorporació al sistema elèctric d'energia elèctrica, mesurada en barres de central, han de presentar una declaració relativa a les seves operacions amb aquests contribuents.

No obstant això, les persones o entitats que d'acord amb la normativa tributària subscriuguin convenis amb l'Administració tributària per al subministrament periòdic d'aquesta informació, han de complir aquesta obligació de subministrament d'informació en els termes que estableixi el conveni corresponent una vegada aquest sigui aplicable.

2. Aquesta declaració ha d'incloure la informació següent:

a) Número d'identificació fiscal, així com nom i cognoms o raó social i domicili fiscal del perceptor del pagament.

b) Imports satisfets o per satisfer com a conseqüència de la producció i incorporació al sistema elèctric d'energia elèctrica mesurada en barres de central, en concepte de pagaments provisionals o definitius per liquidacions referides a l'any natural anterior.

Els imports s'han de consignar per cadascuna de les instal·lacions en les quals els contribuents de l'impost efectueïn les activitats assenyalades a l'article 4 de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica, identificant-les d'acord amb el seu número de registre administratiu d'instal·lacions de producció d'energia o amb el codi de la instal·lació als efectes de liquidació (CIL), llevat d'impossibilitat material per al declarant de conèixer les identificacions esmentades.

c) Any de producció i incorporació al sistema de l'energia elèctrica al qual corresponen els imports satisfets o per satisfer.

3. La declaració s'ha de presentar, per la via telemàtica, durant els vint primers dies naturals del mes de desembre següent a l'any natural al qual corresponguin les dades.

4. El ministre d'Hisenda i Administracions Públiques ha de desplegar mitjançant una ordre ministerial el que estableix aquesta disposició addicional única.

Disposició transitòria primera. *Gas natural utilitzat en una planta de cogeneració d'energia elèctrica i energia tèrmica útil.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, s'ha de procedir a la regularització de les quotes suportades o satisfetes de l'impost sobre hidrocarburs durant 2013, per l'adquisició de gas natural destinat a usos amb fins professionals en instal·lacions industrials que incloguin una planta de cogeneració, de conformitat amb el que estableixen els apartats 5 i 6 de l'article 108 del Reglament dels impostos especials.

Disposició transitòria segona. *Carbó utilitzat en una planta de cogeneració d'energia elèctrica i energia tèrmica útil.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, s'ha de procedir a la regularització de les quotes suportades o satisfetes de l'impost especial sobre el carbó a partir del 14 de juliol de 2013, per l'adquisició de carbó destinat a usos amb fins professionals en instal·lacions industrials que incloguin una planta de cogeneració, de conformitat amb el que estableix l'article 141 del Reglament dels impostos especials.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 3485/2000, de 29 de desembre, sobre franquícies i exempcions en règim diplomàtic, consular i d'organismes internacionals, i de modificació del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Reial decret 3485/2000, de 29 de desembre, sobre franquícies i exempcions en règim diplomàtic, consular i d'organismes internacionals, i de modificació del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre:

U. Es modifiquen els apartats 3.e) 3r i 3.f) de l'article 11, que queden redactats de la manera següent:

«3r Quantitat total de cada classe de carburant, expressada en litres o quilograms, segons correspongui, adquirida mitjançant la utilització de la targeta, fins al màxim mensual autoritzat, i import total degut en el trimestre.»

«f) El centre gestor ha d'acordar, si s'escau, la devolució de les quotes per l'impost sobre hidrocarburs corresponents als litres o quilograms de carburant adquirits, segons correspongui, sense excedir el màxim autoritzat, i ha d'ordenar el pagament de l'import que s'hagi de retornar a l'entitat emissora de les targetes. Per a la determinació de la quota que s'hagi de retornar, s'han d'aplicar els tipus impositius que han estat vigents durant el trimestre per a cadascun dels carburants; si hi ha hagut modificació dels tipus, s'ha d'aplicar el tipus mitjà ponderat pels dies de vigència de cadascun d'aquests. Si l'entitat emissora de les targetes és subjecte passiu de l'impost sobre hidrocarburs, el centre gestor, a petició de l'entitat, pot autoritzar que la devolució s'efectuï mitjançant la minoració de la quota corresponent al període impositiu en què s'acordi la devolució.»

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació. No obstant això, el que disposa l'article 2 s'aplica amb efectes des de l'1 de juliol de 2013.

Madrid, 27 de desembre de 2013.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Hisenda i Administracions Públiques,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO